

19 020**Aanvulling van het Wetboek van Strafrecht met enige bepalingen ter bescherming van de algemene veiligheid van personen tegen ernstige verontreinigingen van het milieu****NADERE MEMORIE VAN ANTWOORD**

Ontvangen 9 november 1988

De leden van de C.D.A.-fractie hadden, gelet op het feit dat in de discussie over het onderhavige wetsvoorstel de rechtszekerheid een belangrijke rol speelt, nog een aantal vragen. Zij deelden ons standpunt dat het beginsel van de rechtszekerheid zo veel mogelijk moet zijn gewaarborgd. Naar hun oordeel was echter onvoldoende helder geworden of de eerste ondergetekende van oordeel is dat het wetsvoorstel een onaanvaardbare inbreuk vormt op dit beginsel. Het was hun uit de stukken die aan het wetsontwerp ten grondslag liggen niet gebleken of een grens wordt gepasseerd die niet gepasseerd behoort te worden. Zij wezen daarbij op de volgende passage uit de memorie van antwoord: «dat het voorstel om de verjaringstermijn te laten aanvangen op de dag na die waarop het delict is ontdekt, slechts dient te worden gekozen als geen andere, betere, oplossing voorhanden is (blz. 7 memorie van toelichting). Wij hebben dit voorstel niet volstrekt afgewezen, doch hebben slechts de voorkeur gegeven aan een andere oplossing» (zie blz. 3 memorie van antwoord). Deze leden vroegen of zij ervan mogen uitgaan dat de eerste ondergetekende, indien hij van oordeel was geweest dat het voorstel in strijd zou zijn met het beginsel der rechtszekerheid, vanwege het belang van dit beginsel, tot een volstreekte afwijzing van het voorstel zou zijn gekomen.

Naar aanleiding hiervan wijzen wij erop dat wij reeds in de memorie van toelichting bij de bespreking van de mogelijke oplossingen van de verjaringsproblematiek hebben geconstateerd dat aan dit voorstel het bezwaar kleeft van een aanmerkelijke rechtsonzekerheid (blz. 6 memorie van toelichting). Het is dus niet zo, zoals deze leden gezien hun vraag lijken te veronderstellen, dat wij in een latere fase van het wetgevingsproces op deze bezwaren zijn gestuit. Wij hebben van meet af aan het bezwaar van de rechtsonzekerheid dat aan dit voorstel kleeft onderkend. Niettemin hebben wij het voorstel nooit definitief afgewezen. Wij hebben alleen de voorkeur gegeven aan een andere, in onze ogen betere, oplossing, die bestaat uit een combinatie van het in het Wetboek van Strafrecht strafbaar stellen van ernstige vormen van milieuverontreiniging en een verfijning van de verjaringstermijn, zodat de voorgestelde opzettelijke misdrijven pas na vijftien jaar verjaren. Zoals bekend kon een meerderheid van de Tweede Kamer zich niet met deze keuze verenigen

en steunde deze een amendement, volgens hetwelk de verjaringstermijn begint te lopen de dag na die waarop het misdrijf ter kennis van een opsporingsambtenaar is gekomen.

Voorts vroegen deze leden of de eerste ondergetekende hun opvatting deelt dat rechtszekerheid de ondubbelzinnige kenbaarheid en voorzienbaarheid voor rechtsgenoten is van hun rechten en plichten. Voor het onderhavige wetsontwerp betekent dit dat voor het openbaar ministerie ondubbelzinnig kenbaar moet zijn of het recht tot strafvervolging (nog) bestaat, en voor de verdachte of hij een beroep op de verjaring van het strafbaar feit terzake waarvan hij wordt vervolgd, kan doen. Het antwoord op deze vraag luidt bevestigend. Het wetsontwerp voldoet in zoverre aan de eis van de rechtszekerheid dat, zodra het delict ter kennis is gekomen van een opsporingsambtenaar, het voor zowel Justitie als voor de verdachte volstrekt duidelijk is wanneer het recht tot strafvervolging verjaart. Zolang het delict niet ontdekt is, bestaat hier echter geen duidelijkheid over, hetgeen uit een oogpunt van rechtszekerheid bezwaarlijk is. Immers, de verdachte kan gedurende een onevenredig lange tijd bloot staan aan de mogelijkheid van een jegens hem ingestelde strafvervolging. Gelet echter op de wens van de Tweede Kamer, menen wij dat een dergelijke regeling niet onaanvaardbaar is.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E.H.T.M. Nijpels